

Henry Christensen: Stempelafgiften var et led i det lille skatteforlig, der blev sluttet sidste forår. Denne dobbelte forhøjelse af stempelafgiften, der dengang var en forlængelse af en året i forvejen truffen beslutning, som drejede sig om en midlertidig foranstaltning, var vi meget betænkelige ved, også principielt betænkelige, fordi denne forhøjede stempelafgift simpelt hen er en omsætningskat, der virker som en belastning på en lang række produktive omsætninger og andre nødvendige og samfundsnyttige formål. Det er derfor et dårligt område at hente så meget ekstra beskatning ind fra, som tilfældet er. Når vi alligevel blev enige, så hang det jo bl. a. sammen med, at finansministeren dengang i udvalget — og det blev også optaget i betænkningen — afgav tilsagn om, at der på så vigtige områder som i spørgsmålet om gruppelivsforsikringer og for så vidt angår nyetablerede ville fremkomme forslag til lempelse, når loven udløb og igen skulle til behandling her i efteråret. Jeg vil gerne have lov til at citere, hvad finansministeren sagde ved tredje behandling den 26. januar, Folketingstidende 1965-66, sp. 3051:

„... at jeg, ligesom også regeringen, er positivt indstillet over for at finde frem til en ændring, således at man lemper stempelafgifterne ikke mindst for de nyetablerede inden for landbruget. Jeg finder selv, at der er noget urimeligt i, at man for at få indtægter til staten skal bruge netop stempelafgifterne, som belaster nyetablerede både i landbrug, håndværk og andre steder med et efter min mening for stort beløb. Der er også andre, der bliver belastet, gruppelivsforsikringer, sociale boligelskaber osv. Derfor synes jeg, at man skal gøre det, som flertallet blev enig om efter en grundig drøftelse: at man tager alle disse problemer op i forbindelse med revisionen til efteråret.“

Og hvad sker så nu? Der sker det, at finansministeren kommer med et uændret forlængelsesforslag og med henblik på revisionen af stempelloven siger:

„De udtalelser, som bl. a. handelsministeriet og justitsministeriet har afgivet i anledning af kommissionsbetænkningen om revision af stempelloven, nødvendiggør imidlertid fornyede overvejel-

ser om den fremtidige lovgivning på dette område. Der kan ikke siges noget sikkert om, hvornår forslaget til en eventuel nyordning kan forventes.“

Se, det er utilfredsstillende, højtærede finansminister. Hvis finansministeren havde villet, så havde han sørget for, at man havde fremskyndet disse overvejelser, og det burde finansministeren have gjort, selv om der nu findes et andet flertal i salen, og jeg kan godt forstå, at det frister ham på adskillige områder. Derfor synes jeg alligevel, at man skal bære sig anstændigt og rimeligt ad også over for et indgået forlig.

Finansministeren vidste, at det var et spørgsmål, vi tillagde stor betydning. Vi gør det også — specielt er de nyetablerede nævnt — på baggrund af de drøftelser, som jeg forstår en temmelig enig landbokommission har haft om, at disse afgifter virker som en meget stor belastning for den unge generation, der i forvejen under vanskelige økonomiske vilkår skal etablere sig. Afgifterne gør et indhug i den opsparing på 15-20 pct., som de under afsavn præsterer. Det gør det svært for de unge fra erhvervet at få mulighed for at overtage de ejendomme, hvor de skulle skaffe sig deres fremtidige beskæftigelse og have deres fremtidige erhverv.

Det kan ikke være rimeligt, at man bare udskyder lovens revision igen, det kan ikke være rimeligt over for os, der sluttede et forlig med finansministeren. Hvis finansministeren havde vilje, og hvis han følte sig forpligtet over for aftaler, der er indgået, og som er bekræftet her i det høje ting, så havde finansministeren skubbet helt anderledes på og sagt til sine folk i ministerierne, at det kan man simpelt hen ikke være bekendt over for et folketing, der har truffet en beslutning, og som finansministeren har givet et sådant tilsagn. Derfor synes jeg, at finansministeren skulle beklage, at han kommer med en fremsættelsestale af den art, som han er kommet med, som ikke opfylder det tilsagn, han gav her over for det høje folketing og over for mit parti i foråret. Det gør det ikke lettere at slutte politiske aftaler, når konsekvensen bliver som den, finansministeren udsætter os for her.